

Un esemplarū

Acăstă foaie esse odată pe septembără:
DUMINECA

Abonamentele se începe numai cu Nr. 1, 13, 24,
26 și 39.

Abonamentele se facă în passagiul română
No. 9—11; iar prin districte pe la corespondență
săi, sau prin postă, trimițându-și prețul.

Cu totă asta ei au perduț amindoi.

ADMINISTRATOR CONST. T. STOENESCU, GIRANTE RESPONSABILE PANDELE BĂLCEANU.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al Ghimpelui

Constantinopole, 30 Aprilie. Sultanul a cioenită ouă roșii cu Patriarhul, oule amindororū aș fost elocite. Mai naiente de a cionci, ei parase, că dacă se va sparge oulul Sultanului, Patriarhul va câștiga Monastirile din România, pe care îl vea da Ministerul Lamburu-Golescu. La din contra va perde.

Cu totă asta ei au perduț amindoi.
30 Aprilie, 5 ore seara. Sultanul vădendu pe moneda română de argint și aur, efigia Domnitorului, în locul marceli terei, a protestat, trimițându totu odată un fi manu, prin care ordonă oprirea din circulație a unei asemenea monede personale și fără valoare; decă faptul e positiv, de sigură va fieta imprimarea monede oru ce a remasă neterminate.

Viena, 27 Aprilie. Rusia, Austria și Turcia, aderă la o invasiune armată în principate, cu simpla condiție, ca guvernul local, cu bandele sale, se asigure pe aceste trei puteri că România să voră priimi și acum ca în trecut, și pentru acestu serviciu, ei asigură descurcarea situației și întărirea dinastică, care se dice că e cam sdruncinată. Tarul, se dice că ar fi gătit un palat la Livadia, pentru o persoană înaltă din România, ce voește a lăua aeru în părțile locului. Si prin ipel Cuza are palate în Austria!!!

7 ore scara. Prin cafenile de aici se vorbește, că rescoalele din Moldova, făcute contra jidăilor, este un semn a se motiva o grabnică invasiune de bandă de pisici și broaste răiose.

St. Petersburg, 15 Aprilie. Tarul a expediat aici o mie fără una medalii pentru atâtea persoane care vor să susțină închinarea bisericei române la patriarchia de Constantinopol.

*Berlin, 30 Aprilie. Pe aici se vorbește că un principie fără principatu, finită că și lăvină, ar fi întrigând, ca Domnitorul Românilor, să ia de consilieri ai săi pe persoanele propuse de diarul *Finepel N. 10.* — D. Strusberg, se află în București, prenăs pentru această cauză. Numai dacă nu va reuși D. Epureanu recomandat lă lui Cremieux.*

ERAT

In N. 11 ală diarului din 12 Aprilie curînt se așteptă să se publică o erore tipografică.

Fiind că erore a de natură a schimba sensul posibilor intitulate *Învierea și Popa-Tache* și finită că ele sunt până astăzi nă actualitate, ne grăbită a le reproduce și în numărul de azi.

Sperăm că lectorii vor să se scuse erore, căci:

Câte erori nu facă șre acă ce se află susă, Domnitorii pe cari popore în capul lor și iau pusă? Câte erori neieritate, căci nu comită mereu, Greseli cari apăsa țera, dispăru chiară lă Domnidești? Si cu totă asta i ieră poporul ce-a sugrumată, Dică răvașii de plecare la mână apoi le-a dată, Atunci cându-nevoia 'n țără pén la capătă a ajunsă Cându toti gemă și când ențitul pén la osu a pătrunsă. Ii ieră șapoju cu timpul namele loru, mai uită, îlă audă pe iei pe cole de unul-doi repetat, Nu's mulți care se-lă hulescă, ea atunci când lă gonit!.. Eșemplu este camă prispătă și ori cine lă ghicită! Facă și li se ieră multe greseli Domnilor la noi, Unde nu se scote vorbe pén nu te 'neci în nevoie. De ce deră se nu se ierte și celor ce paginăză, Ghimpoului diară ală nostru, erore ce se ndrepteză?

REVISTA POLITICĂ

: 18 Aprilie 1870, București.

Crisa dureasă încă și nici de sfintele serbatorii nu s'a putut gisi leacul bolnavei. Complicată și ciudată dar trebuie se fie astă boala, de nu-i pot da meseri de doctori în rost, dupe atâtea și atâtea consultații ce s'a ținută.

Cu totă acestea renomata bobărăsă *Pressa*, se leaga că, prin descântecile și vrăjile săle, poate vindeca în scurtă vreme această boala. Ce folos însă că incredintările ce se dau de către dênsa nu se ține în séma de nimăn, ba, ce e mai reu, provoacă chiar risul lunii.

De multe dille vestita vrăjitoare bate cu fură, nu alt-fel, la ușă bolnavei, ca dăra i s'o deschide; de surdă însă; nu poate isbati de locu, și a ajuns, seara, turlacă de multă ciuda.

D. von ciata bine, nu este dreptă și nici se cavită și se face ună asemenea

mare affront, ei care, cum se scie, cunosc de a firea pérului privila dotațiunelor și apanagiurilor, și care a dat dăvădă că nu e cu degetul în gură, ci cu mână loată în lada visteriei.

Așa dar atât mai reu pentru cei cari nu-i recunosc meritele sale, și cari nu se gîndesc că prin aceasta nu numă umplu de adincă mîlnire sufletească pe multu nobilul lord, dar anca poate se ne înstrânește simpatiele săle.

Dilele acestea, dupe lămurita veste ce ne dă *Monitorul*, o mână ascunsă a facut să isbucnă la Tecuci un eveniment; Măsuri amse foarte nemerite au fost lăiate la minută ca se-i puia piedică și frau, și s'a dat ordine pe la toate prefecturile de peste Milcov ca să pîndescă pîna va prinde pe acea mână ascunsă, find că voește a compromite națiunea Română în ochi străinătașii.

Frumosu lucru de tot! mână a fost ascunsă, dar fapta prea pe facia și se scie foarte bine de către cine a fost facuta. Geaba dar *Monitorul* o scaldă; Comunicatul său se poate dice că e de postă cu m.e.e.

În casuri astfel plinute, guvernul, de și adi numai cu numele îlă mă avem, trebuia să fie imparțial, și să nu caute a arunca vina indigenilor în spinare străinilor, adică a lucrătorilor de la dănaia de fer, mai alesă când prin comunicatul său de a doa și se declară că din patru deci de preveniți cari s'au arrestat nici unul nu este indigen.

Cine sunt dar vinovații? Lucrătorii de

la drumul de fer, străini, cari neavând de spart dealuri și munți s-au apucat a sparge la case, adică a face o muncă mult mai grea de cum erau tocmai, său indigenii cari nău voită se le dea nici o mâna de ajutor.. Negrești, indigenii; căci prin aceasta au compromis națiunea în facia străinilor, dovedind că nu se pot lipi de străini, și că nu voescu a avea cu deneșii nici în clinu nici în mâncă.

Buclucul dar s'a facut și acum să vedem cumă are să se descurce treaba asta!

Noi am sfatui pe cei de la putere ca de îndată să dea ordine a se închelbără un fel de plebiscit, prin care indigenii să declare că ei sunt vinovați, și acestu plebiscit pe de-o parte să se publice în *Monitorul* o lună de dile necurmată, cându cu iscălituri, cându fară iscălituri, cându incepându cu iscăliturile de la sfîrșit, cându cu cele de la mijloc, și așa mai departe, conform reguli deja stabilită; iar pe de alta, să se comunice cu o cerere de ertăciune lui jupân Frank, ca să se milostivească și să nu ne tredim cu vre o mustare, sau, și mai reu, cu vre o invasiune din parte-ri.

Aproposito de invasiune, scomotul acesta a început a se cam lati. Unde e norocul ăllă ca să se adevereasca! Atunci, deu, că ar fi: Tin-te bine pînă să nu te rupi!

Conul Manolache a sosit în București, D-sa, se dice, că este cloșca pe lingă care se vor strînge pușiorii cei golăsei, cu alte cuvinte D-sa este însărcinat cu formarea nouului cabinet.

Acuma, veď, am nemerit'o bine! Bun, cinsti și de treabă omu ca *Conul Manolache* nici se mai găsesce; chiar și *Presei* i este pe placu, și scîti căt de scrîntita este turcana *Presa*! *Conul Manolache* a mai fost dupe vremuri pe la ministeru; a fost dat și în judecată; cunoasce toate rosturile și dichisurile puterii; acum dar avem să sărim *iepuresc* spre progresu.

Cine se îndoescă despre aceasta, n'are de căt să și aminteasca trecutul D-sale ca să înțeleagă și să priceapă cum i va fi presentul; mai alesu că se scie că calul bătrână nu mai învăță îmbuestru.

TECUCCI

Aș!.. nu credem că guvernul a făcut posna cea mare Din Tecuci. A crede asta aru fi o naltă trădare, și pe locu ne-am pomeni Cum nu vremu, cum n'am gândi.

Déră uite, bata' i pustia!.. Ovrei spună pretutindeni Că guvernul mănu calul și că elu ii dete pintenă

Ca cu piciorul să tragă Pr.n Jidovimea cea dragă.

D'o fi ast-fel, fericirea negrești că ilu ascăptă! Raiul să i se deschiqdă, ca se'ș iea resplată drăptă.

Totu hahamulă perciună!

Se va ruga înfocat!

Déră e alta întrebarea pe care vremu s'o trătimu Bunul guvernul al'țerei, — de si care enu scimă,

Căci ori-care plăsmuire

Ești prostă la canticăre.

Întrebarea noastră este: Nu'ș e frică și păcatu Bună guvernă, ca să se vădă perciună de Jidau tăiată În cutii pusă cu dichisă Si pe la Puteri trămisă?

Nu vă' milă de sporcata Jidovime de prin țără? N'aveți milă de hoția ce ea face, ce ea cără În posunarul secătă De bandele ce-ață armată?

PSALMISTULU

Psalmii lui Davidu trecu de sacri și pene adă se cântă 'n biserică creștină. De și diarulă nostru este glumețu, totuși ne dore anima și nu ne mai vine se ridemă ca totu dé-una, ci să rînjimă, cându ve demă mandria pe tronu, poporul impilată, cetătenii ucisi in onorea loru, și apoi, spre culmea insultă, grăiați, după ce au statu arestați septembri intregi pentru căr fi insultată p'asia numitul Domnitoru de ipsosu. Estragemu dără din cartea profetului Davidu căte-va versete care au raportu la situație.

« Cela ce judeci pămîntul, resplătesce resplătirea celor mândri. (1)

« Pene candu păcătoșii, Domne, pene candu păcătoșii se voru făli? (2)

« Voru spune și voru grăi nedreptate, voru grăi toți că ce lucrăză fără-de lege. (3)

« Pre norodiu aii impilată și mostenirea o au dosădită. (4)

« Pre văduvă și pre săracu aii ocărătu și pre neputinciosi aii ucisi. (5)

« Si au disu; nu va vedé Domnul, nici va pricepe... (6)

« Vîna-voru asupra sufletului dreptului și sângere nevinovată voru osindi. (7)

« Si va resplăti loru Domnul fără de legea loru și după virtutea loru va perde pe deneșii. (8)

Comercianțiloru, cari au fostu insultați in palatul domnescu, le propunemă a'nvăta aceste renduri:

« Dómne, nu cu mănia ta se mă mustri pamine, nici cu iuțimea ta se mă certă! (9)

« Lipsitu-m' am de mărturiile tăle, Dómne, nu mă rușina! (10)

Ministrii aflasera de petițunea comercianțiloru și industriașiloru și de acea au sfătuittu astfelu pe Domnul terei:

« Si tu Dómne iți vei ride de deneșii, urgisi-vei tōte neamurile! (11)

Așia s'a ntēmplată, așia s'a facută. Noi consiliarămă la rendulă nostru pe cei cu pricina se dică 'n tōte dumincile:

« Scôte-mă, Dómne, de la omul vicleanu, de la bărbatul nedreptu mă isbăvesce! (12)

Epistolă confidențială a d-lui CONSTANTINESCU către girantele GHIMPELUI

Pitescă, Temniță, Marte, 1870.

Ieri, măi frate,

Din păcate,

Vreamu să cumpăru, ca Română, Chipul celu ce se crede căru fi alu țerei stăpână. Chipul ensă, batălă potca, era de ipsosu făcută. Si 'mbulindu-mă unu altulă, din mănu jos mi-a cădută. Nu multă trece și pe dată mă pomenescu căsu' citată. De jude și procurore, sub cuvîntu c'amu insultată

(1). Psalmu 93, versetu II. (2) Ps. 93, V. III. (3) Ps. 93,

V. IV. (4) Ps. 93, V. V. (5) Ps. 93, V. VI. (6) Ps. 93, V. VII.

(7) Ps. 93, V. XXI. (8) Ps. 93, V. XXIII. (9) Ps. 37, V. I.

(10) Ps. 118, V. 31. (11) Ps. 58, V. IX. (12) Ps. 139, V. I.

Pe Domnire-Ipsosu, pe statua nemăscătă, Pe care, dreptă pomenire, vreamu ca s'o am cumpărată; Căci se putea ca la anul nici se nu se mai găseșă Ast-fel de icone sînte 'n totă Terra Română. Judecata fuse scurtă. Diminătă, cam mortă-viu, Mă desceptă în arestul său de unde acum își scriu. Te rogă dără dă la lumină astă faptă română. De totă lauda demnă și fă să se respîndescă Scirea că pentru acea astă-dă sunt întemeiată: Căci de petre, jos cădendu'mi, capulă d'ipsosu s'a crăpată. Am scrisu pe la curtea naltă, pe la primu' procuror; Am datu garanții destule... dără dreptatea 'n măna loru Nu mai pote fi dreptate. Ca măine o să se dică: De chipul lui Vodă-Carol fugiau Români cu frica, Si nu de elă, ci de capu' care de ipsosu era. Primesce, te rogă, în fine, plecat salutarea mea.

NOI POPA-TACHE I.

Din grația Beizadelei și prin voința băteloră nationale.

Considerându raporturile consoiloru din **compania** noastră și avându în vedere cele spuse de iubitul Badea-berg:

Am decretat și decretăm ce urmăză:

Art. I. Ciocoi' cei tineri voru inlocui pe ciocoii' și boeri de tōte numele 'nalte său mărunte, și voru urma ale noastre instrucționi intru conducerea afacerilor terei.

Art. II. Din noū ministeriu se va compune in locul fostulu nostru iubitul ministeriu reposat și la care măritul Beizadea a trasă clopotul.

Elu va lucra și se va susține cu bata și prin puternica tărie a brațelor companielor și bandleror organisați și desorganisați, deghisate și nedeghisate de gendarmi și de onorabili foști prin onoratele temnițe și stații la umbră.

Elu va apăra sub auspiciole unor conflictă cu jidovimea, ca pe urmă se pătă—sub diferite preste—se despăjă pe d'ua parte și se se susție prin străini pe alta, luându bani de pe la oră ce perciună spre a le asigura prosperitatea și cucerirea întreprinsă deja a României, scriindu pe la puteră că ciocoismul, fiindu tare și mare, în curându camera va vota legea in basă căreia capetele voru esi ierăși pe tipsie la viitoră ocupătiune.

Art. III. Iepuro-Itzik va compune gașca cea multă aspetată.

Art. IV. Celu din urmă despărțimentul alu bandleror noastre, compusu din bătaușii cei mai de frunte, va aduce la indeplinire cele de față.

Dată in ex-protopopésca noastră reședintă.

Popa-Tache-Bâta I.

(Adjutanți): Tîcu, Hamală, Giambașiu, Miulescu, Scorțenu, Badea-berg, Itzie IV.

IPOCRITII

Cum vorbele însăși, tu viciul lovesci Tu care între omeni cel mai vicios esci. Tu vorbesci de morală și dai hoților laur! Tu vorbesci de virtute, tu ce te dai pe aur, Coquetă Mesalină? voi vorbiți de virtuți Voî cărora larcini de toți sunt cunoscuți Un lucru nu sciți încă cum omeni de bine Disprețue tot lucru ce de la voi vine. Si voi ca capi de bande, ce tăra despoiați Si'n loc de pedepsire sunteți incununati. Era un timp odată când acel tăvălit De omeni ce se stimă era disprețuit. Adă cela care prădă și-și face mare-avere Toți îi întinde mănu; și cel cinsti adă pere Ilu dă in judecată ca se il vestească Când n'a vrut cu tilhari la prădi se se unescă. În datele-antice era ceva onore Si in guvern morală, mărire și pudore. Roșea un june-n față unei june femei; Adă el de intră-n casă c'amic cu sociul ei, Femeia care trece de morală, poetică De furul ce streluce din prădi e simpanică, Cu stimă, preferință în casă il primesce, Si laude se-i fac ea nu se mai roșește. Ea cătă se-l subjuge — nu mai este pudore, In inimi graciouse. Virtutea insuși moare. Naintea unui tată bătrân și onorat Se da respect odată. Adă este insultat.

GHIMPELE

Pe omul cel de bine, trecând îl saluta;
Dar adă il persecută, de nu'l vor insulta.
Adă nu se-ntinde mâna de cât la cel ce are
Puterea ca să prade, se'șii facă mare stare.
Tu din ipocrisie îți facă merit și fală.
Căci tot ipocrisie, căci tot aici însăslă.
Opinia-i complice cu starea ce tot strică
Cu crima, cu trădarea, cu sbirii e amică.
Mulți săntul nume-al tării invoc și bine dic,
Pe când tradă tăra pe cruce, la inamic.
Aşa ucigătorul mergind de a lovi
Luî Dumnezeu se rögă în crimi a'l sprijini.
Un om d'onore cade la hoții a lor victimă,
Căci strică meseria; tăra de furi e plină;
De facă o lagitate, și esci cu hoții, e'i tac.
Ce mulți fiind cu tine, ministru chiar te fac.
Tot as-fel în afaceri tot ce-i ipocrisie
Onore-a-i eticketă pe ori ce infamie.

ULTIMELE SCIRI

In momentul d'a pune sub presă, ne sosesc *Monitorul* bande, adusă de la bibliotecă de către sub-bibliotecarul Măcescu. Reproducem următorul comunicat.

Guvernul audindu despre calomniele respândite prin unele diare, cum că dansul, prin bande armate, ar fi comis faptele scandalouse din Tecuci, și a doua ediție din Iași, se grăbesce a desmînti atari sgomote, caru nu potu si nică intr'ună chip folositore „stabilității dinastiei prin ORDINE și STABILITATE“.

„La Tecuci soldații au statu nemîșcați și au fostu răniți. Din Ovrei n'a fostu nică unul atinsu.“
(Comunicat).

Intocmai cu originalul.

(Semnat): Popa-Tache, Hamalul, Giambășul, Zissu et Compania.

(Monitorul bande oficiale)

5 ORE P. M.

Comunicatul e simplu, îl întelege ori cine:
Nu prin bande înarmate, ci puindu bieți soldați
Se stea nemîșcați, ca altii să păte se'i bată bine,
Etă cumă făcu guvernul bine celor perciumați!

Spațiul nu ne permite să spunem cîte ce-va
Despre proiectul de lege ce-auditim că se prepară,
Si prin care Dictatura din noi se va întrona.

Ferică de cei ce 'n urmă voru gusta a ei papară!..

x+y+z.

O D A

Impletiți cununi de laur
Celor ce chivernisesc,
Ast regim e veacul d'aur,
Astădi furi se cinstesc.

Imamîl la număr săpte,
Oameni fără de credință,
Ce au supt sâange cu lapte
Rupând sănul mumiit-n dinți,

Vîndind nobila tărană
A părintilor lor morți,
La streină tăra romană
Trăgând pentru cruci la sorti,

Dela 'naltele persone
Si până la dorobant
Dela sute miliōne
Fură până la un sfant.

INVIEREA

Adă e tăra fericită,
Tot România strigă: vivă!
Căci — trei dile adormită —
Băta din morți a 'nviiată!

Băta vechiă adă e nouă
Si 'ntr'ală nostru capă spălată
Voră clocni-o 'n locu de ouă.
Bravo!! Băta a 'nviiată!

Băta 'i nouă, băcănită
Cu băcană de celu curată:
Cu sânge română vopsită.
Băta ieră a 'nviiată!

Veselia e nespusă:
Tragă danțu mare la palată!...
Tăra e la cale pusă,
Décă băta a 'nviiată!

Totu va merge de minune.
Popa-Tache, desceptată,
A blagoslovită, se spune,
Băta care-a re'nviiată!

Prin mesagiul său eu fală
Spune forte luminată
Că, prin clica triumfală,
Băta adă a 'nviiată!

Totă tăra e mișcată
D'un amoră adeverată
Către Dinastie... Totă,
Find'că băta a 'nviiată!

Nu' Română, care se scie
Si se nu strige 'nfocată:
Vivat draga Dinastie,
Care băta a 'nviiată!

Ea'i simbolul de putere,
Ea'i de cinstă la palată!
Fără de dênsa tăra pere!
Of! drăguța, a 'nviiată!!!

Temniți pentru sacilegi
Carii n'o au adorată!
Bateți în numele legii,
Căci adă băta a 'nviiată!

Clopotul său mugescă
Si poporă s'a adunată...
— Ce plângă, de ce jelesce
„Nația ce-am guvernătă?

— Băta mi-a fostă la favore
Si prin ea am triumfată!
— „Vai! Biata dreptate more!...
Tăra ni s'a 'NSTRAINATU!

x+y+z.

POPA-TACHE (1)

(Imitațiu ne după D. V. Aleșandri, fostu vice președinte a camerei lui Popa-Tache.)

Cine merge la palată,
Cu ciomagul rădicată,
Să spue c'a biruită?
Popa-Tache cel vestită!

Trecu anulă, trecu anulă
De când el eu toroianulă
Tăra a batjocorită:
Popa-Tache cel vestită!

De pe tronu de domnă mare
Ia biru de la cel ce n'are:
Coronită, capelărită —
Popa-Tache 'i domnă vestită!

Căci el are-o băta mică,
Dă la capă pénă cândă pică
Românul ce l'a isbită:
Popa-Tache cel iubită!

(1) Vezi Poesia Andrei Popa de D. V. Aleșandri.

Şare frați de cruce săpte
Ce beau sânge 'n locu de lapte,
Si nu'i pasă de nimicu
Popa Tache cel voinicu!

Badea, Giambașul și Ticulă,
Hamalul, Scortenă voiniculă
Măcescu, Pangalu fecioru
Popa Tache 'n fruntea loru.

— Popo-Tache, frațiore,
Ce se vede despre sora? —
— Să vedu trei alergători
Bogați și cam Roșiori.

— Hai Giambăse, te gătescă!
— Părinte, Blagoslovescă,
Pe Ticu, fălă puiu de smea,
Fă trei cruci la Dumnezeu!

Fugă cum fuge-o răndunică
Fugă ca fulgerul când pică
Cu ciomagele se duce,
Cu urgie de haideu!

Totu la capă... aerul sună,
Toți de totu dau împreună.
Toți la luptă 'să încolești,
Toți în sânge încruntă!

Ura frați, ceata ninchăză,
Susă văzduhul schinteiază
Ura!... sânge am jertfită,
Dinastia-am întărită!

Di de vîră pénă 'n séră
Daă voini 'n toți se pără,
Daă cu ferulă ascutită (1)
Si cu pumnul amortită.

Sângele 'n răni gălgăescă
Glasu 'n gură se sfîrșescă:
Sunt mai mulți morți de cătu vii!...
Popo Tache multe șii! (2)

Ast-fel Tronulă se 'ntărescă
Astă-fel tăra se mărescă,
Români de nevoi scapă:
Popa-Tache fiindă capă.

Pentru conformitate cu originalul

x+y+z.

(1) Bandele au mersu pénă a 'njungchia pe ómeni.

(2) Ultimele 5 strofe sunt cîntă năi-măiale D-lui Aleșandri aleasul bandelor.

MAI IMPORTANT

Abonamentele pe unu anu începute cu Nr. 13 și cele pe săse lunu începute cu Nr. 39, espiră cu Nr. 13 adică la 26 Aprilie corent.

Sunt rugați toți D-ni abonați al căroră abonamentu espiră cu numerile notate, să bi ne voească, a grăbi trimiterea prețului reabonării, spre a nu suferi întrerumperi în priimirea foilor, căci cu Nr. 14, se va suspenda trimitera diarului.

Thoma I. Stoenescu

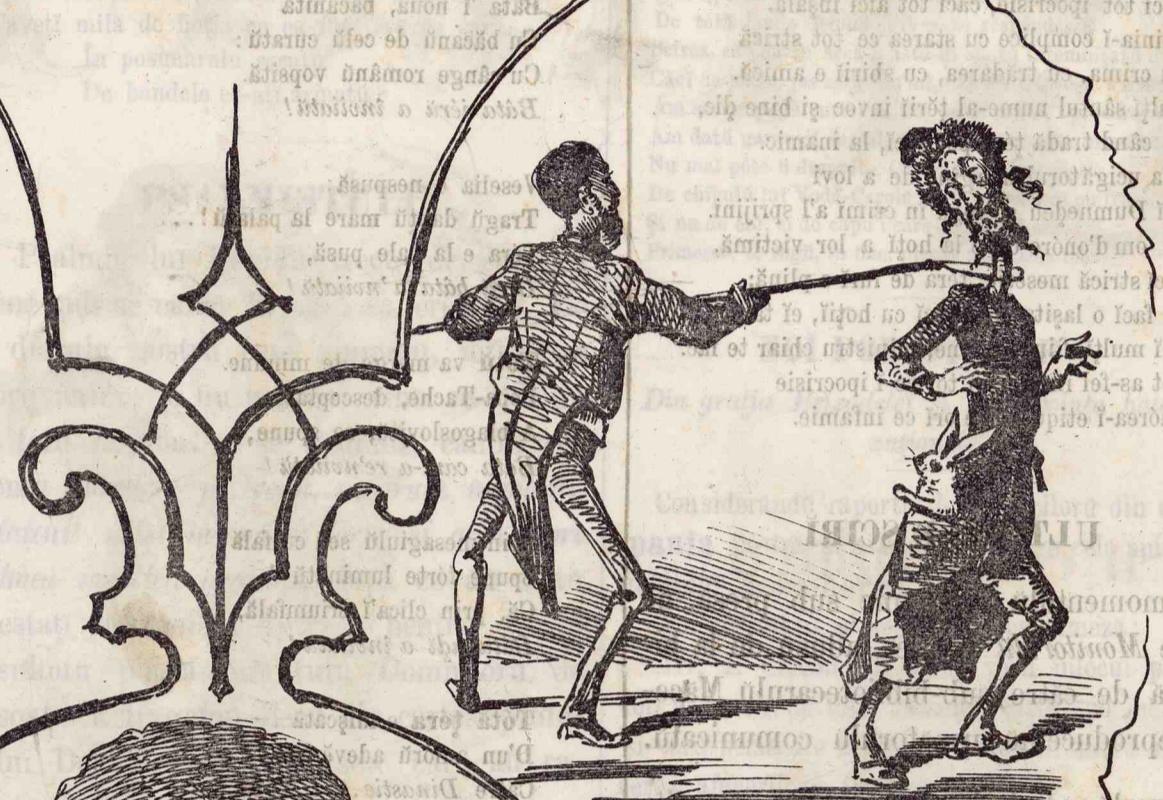
AVISU

In Tipografia Moretti aștești de sub tipară unu volum de Poesie: AMORU SI PATRIA de I.C. Drăgescu. Aceasta e prima carte românească tipărită in ITALIA. Cei ce dorescă a avea aceste dulci și melancolice inspirații poetice ale unu iudee română, se voră adresa d-lui Blasius Moretti Strada d'Argenes, Nr. 28, in Turin. Prețul pentru Romania austriacă 1 flor. 20. cr. — Pentru România liberă și cale-lalte tări române lej nuoi 3, banii 25.

Noua Typographia a Laboratorilor Români, Strada Modă N.3.

Cine le primeste, le
dau gratis.

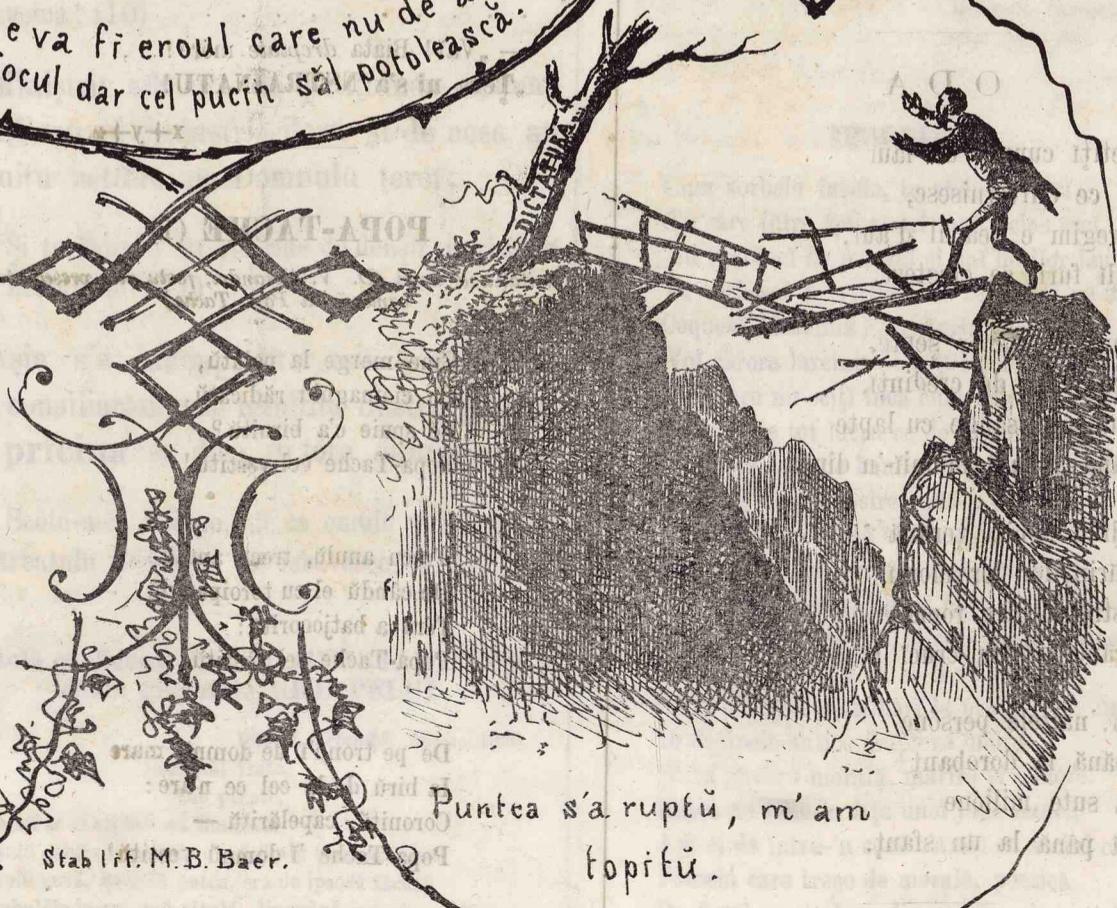
Jată un Ministru,
din clasa de mijlocă,
mai trebuie să se

Cineva fi eroul care nu de a
sfinge focul dar cel pucin să potolească.

Fără olovitură, nu putem scăpa! mojici
de rumîni nu ne dă pace. Cine ne
va ajuta?

Punca să ruptă, m'am
topită.

Stablit M. B. Baer.